

захванахъ да си бержтъ ситни цвѣтенца и да си правѣжтъ китки.

Нѣ най-голѣмата радостъ бѣше, когато леля Милка изнесе пълна паница съ варено млѣко и повика дѣцата да си закусѣжтъ. Съ подскачанье дѣцата дойдохъ и седнахъ до закуската. Въ това врѣме едно славейче записука сутренната си пѣсенъ въ една шубърка. Пѣнието бѣше толкозъ хубаво, щото всички, вковани, като статуи, се услушахъ. Нѣколко минути тѣ само се спогледвахъ ухилени, а не смѣхъ даже да дишжтъ свободно. Чакъ слѣдъ свършване на пѣсенъта, дѣцата извикахъ едно слѣдъ друго:

— Ахъ, колко е весело пролѣтъ!

— Ахъ, колко е весело пролѣтъ!

Свети Кирилъ.

Извѣстно е, че светитѣ Кирилъ и Методий сж родомъ отъ Солунъ, синове на богати и благочестиви родители Лѣвъ и Мария. Извѣстно е още, че тѣзи мъже сж изнамѣрили азбуката на българетѣ и на всичкитѣ славени и затова се наричатъ славенобългарски Просвѣтители. Тѣ сж имали петима най-близки и най-даровити ученици: Климентъ, Гораздъ, Наумъ, Сава и Ангеларий; съ тѣхъ заедно се зовжтъ свети седмочисленници. Това знае всѣки ученикъ.

Сега ще ви раскажъ нѣщо само изъ дѣтинството и млагдинитѣ на свети Кирила, който се именува така отъ закалугерванието си, а крѣстното му име е Костадинъ. За дѣтския животъ на този нашъ великъ светецъ се расказватъ чуд-

